

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 995

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 noiembrie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 471 din 22 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă	1-4		
Decizia nr. 564 din 25 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 124 din Codul penal.....	4-5		
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR			
		3.500. — Decizie privind retragerea autorizației de funcționare a brokerului de asigurare Societatea Comercială ASIGTEL — S.R.L.....	6
		4.501. — Decizie privind interzicerea temporară a exercitării activității de broker de asigurare de către Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L.....	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 471 din 22 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Rusu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Adela Varga și Viorica Cioncan în Dosarul nr. 9.589/2004 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Alexandrina Spineanu, avocat Simona Stroie, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 574 D/2005, având ca obiect aceeași excepție de

neconstituționalitate, ridicată de Micu Gheorghe Vlad, Micu Gh. Gheorghe Vlad, Augustina Manea și Ioan Vlad în Dosarul nr. 175/2005 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal în Dosarul nr. 574 D/2005 lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor ridicate.

Apărătorul părții Alexandrina Spineanu apreciază că se impune conexarea cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 574 D/2005 la Dosarul nr. 243 D/2005, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul părții Alexandrina Spineanu solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat nu aduce atingere dispozițiilor art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, de vreme ce completul care judecă recursul are o compunere diferită față de cel care a judecat apelul, în acest sens statuând și Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că împrejurarea prin care aceeași instanță soluționează atât apelul, cât și recursul nu este relevantă în ceea ce privește încălcarea art. 21 din Constituție, întrucât completele de judecată au compunere diferită.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 9 martie 2005 și din 1 iunie 2005, pronunțate în dosarele nr. 9.589/2004 și nr. 175/2005, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă și Curtea de Apel Bacău — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă**, excepție ridicată de Adela Varga și Viorica Cioncan într-o cauză având ca obiect recursul împotriva deciziei civile prin care s-a soluționat o sistare de indiviziune, precum și de Micu Gheorghe Vlad, Micu Gh. Gheorghe Vlad, Augustina Manea și Ioan Vlad într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei decizii civile prin care s-a admis apelul împotriva încheierii de admitere în principiu a unei acțiuni de partaj succesoral.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, care, în esență, este aceeași, autorii susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, precum și pe cele ale art. 6 paragraful 1 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care dispun în legătură cu dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv. În acest sens arată că prin acordarea competenței de soluționare a apelului și a recursului aceleiași instanțe de judecată se încalcă un principiu de drept, potrivit căruia o instanță nu poate soluționa cauza în două grade de jurisdicție diferite. Chiar dacă recursul reprezintă o cale extraordinară de atac, judecarea acestuia de aceeași instanță care a judecat și apelul înlătură eficiența controlului judiciar pe care ar trebui să îl exercite instanța superioară.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, legiuitorul nu a ținut seama, la adoptarea acestor dispoziții tranzitorii, de prevederile art. 3 alin. 2 din Codul de procedură civilă, referitoare la competența materială a curților de apel.

Textul de lege criticat încalcă următoarele principii constituționale: principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească —, instituit de art. 1 alin. (4); principiul accesului liber la justiție consacrat de dispozițiile art. 21, deoarece se permite ca aceeași instanță care s-a pronunțat în calea de atac a apelului să se pronunțe și în calea de atac a recursului asupra motivelor de nelegalitate ale propriei hotărâri; principiul unicității, imparțialității și egalității justiției consacrat de art. 124 alin. (2), întrucât, atâta timp cât aceeași instanță devine competentă să soluționeze două căi de atac, dispăre atâta prerogativa unicității, cât și cea a imparțialității acesteia.

Teza a doua a textului de lege criticat încalcă dispozițiile art. 129 din Constituție, care prevăd posibilitatea ca părțile interesate și Ministerul Public să exercite căile de atac în condițiile legii.

Curtea de Apel Bacău — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că nu se aduce atingere sub nici un aspect accesului liber la justiție și nici dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, întrucât accesul la justiție este asigurat prin exercitarea căii de atac a recursului. De altfel, dispozițiile criticate reprezintă norme de procedură, a căror stabilire este de competența legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dacă în materia aplicării în timp a normelor de competență principiul este acela al ultraactivității legii vechi, actul normativ menționat adoptă o soluție diferită, constând în aplicarea imediată a legii noi. O asemenea derogare nu contravine nici unei dispoziții constituționale și constituie un atribut al legiuitorului.

Situațiile tranzitorii decurgând din aplicarea imediată a normelor de competență nu aduc atingere exercitării

drepturilor procesuale ale părților în conformitate cu principiile fundamentale invocate, întrucât căile de atac se soluționează de complete diferite și într-o altă compunere.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. Stabilirea prin acesta a unor reguli privind competența materială a instanțelor judecătorești nu contravine principiului liberului acces la justiție, dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, deoarece nimic nu împiedică părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărate și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează, într-o societate democratică, un proces echitabil.

Potrivit art. 129 din Constituție, exercitarea căilor de atac are loc în condițiile legii, de aici rezultând libertatea legiuitorului de a institui și de a reveni asupra reglementării unor căi de atac, cu respectarea celorlalte principii ale Legii fundamentale.

Dispozițiile art. 1 alin. (4) și ale art. 124 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului părții Alexandrina Spineanu, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 14 septembrie 2004, cu modificările aduse prin Legea nr. 493/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.071 din 18 noiembrie 2004, care au următorul conținut: „*În cazurile prevăzute la alin. (2), apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență se trimit la tribunale, iar recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție se trimit la curțile de apel. Trimiterea dosarelor se va face prin declinarea competenței, prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, fără citarea părților.*”

Art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 493/2004, are următorul cuprins: „*Căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit prezentei ordonanțe de urgență.*”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 21 din Constituție, care au următorul conținut:

Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngredi exercitarea acestui drept.*

(3) *Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*

(4) *Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.*”

De asemenea, în susținerea excepției sunt invocate și dispozițiile art. 6 paragraful 1 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora:

— Art. 6 paragraful 1: „*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.*”

— Art. 13: „*Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.*”

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale, astfel cum este determinată prin art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Curtea constată, de asemenea, că aceasta are caracter tranzitoriu în sensul că stabilește competența instanțelor în litigiile în curs de soluționare la data intrării sale în vigoare.

Împrejurarea că, urmare consacării, cu acest prilej, a regulii de drept comun instituite prin art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă, constând în aplicarea imediată a legii procesuale noi, aceeași instanță poate fi investită cu soluționarea a două căi de atac în aceeași cauză, nu relevă nici un fine de neconstituționalitate. Într-adevăr, dincolo de faptul că ne găsim în prezența unei situații cu caracter tranzitoriu, soluționarea cauzei aparține unor complete cu o compunere diferită, iar părțile beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale menite să le asigure respectarea accesului liber la justiție, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la un recurs efectiv.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Adela Varga și Viorica Cioncan în Dosarul nr. 9.589/2004 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă și de Micu Gheorghe Vlad, Micu Gh. Gheorghe Vlad, Augustina Manea și Ioan Vlad în Dosarul nr. 175/2005 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 564

din 25 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 124 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 124 din Codul penal, excepție ridicată de Dumitru Octavian Rădulescu în Dosarul nr. 760/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, deoarece textul legal criticat nu instituie nici un privilegiu de natură să afecteze principiul egalității în fața legii. Se poate constata că, în realitate, critica autorului excepției vizează completarea art. 124 din Codul penal și nu o eventuală contrarietate a acestuia cu prevederile din Legea fundamentală invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 iunie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 760/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 124 din Codul penal**, excepție ridicată de Dumitru Octavian Rădulescu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 124 din Codul penal sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că nu se aplică și în cazul suspendărilor. Astfel, consideră că de vreme ce o faptă penală este „uitată în cazul întreruperilor“, ar trebui ca aceleași rațiuni privitoare la trecerea timpului să fie aplicabile și în cazul suspendărilor, cu atât mai mult cu cât această interpretare este susținută prin opinii din doctrină.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu îngăduiesc dreptul cetățenilor de a fi egali în drepturi, dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și nici dispozițiile referitoare la înfăptuirea justiției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu motivarea că dispozițiile art. 124 din Codul penal nu instituie nici un privilegiu întemeiat pe vreunul dintre criteriile prevăzute de art. 4 din Constituție și

nici nu se împiedică accesul liber la justiție, așa cum fără temei susține autorul excepției. De asemenea, Guvernul apreciază că dispozițiile art. 124 din Constituție invocate în susținerea excepției nu sunt relevante în cauză.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 124 din Codul penal, care reglementează prescripția specială, nu aduc atingere prevederilor Legii fundamentale referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și nici celor referitoare la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

În plus, dispozițiile legale criticate sunt în acord și cu prevederile privitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, deoarece învinutul sau inculpatul se poate adresa instanțelor judecătorești cu cereri, opoziții și întâmpinări și poate exercita toate căile legale de atac în condițiile procedurale stabilite de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 124 din Codul penal, cu următorul conținut:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 124 din Codul penal, excepție ridicată de Dumitru Octavian Rădulescu în Dosarul nr. 760/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

„Prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut în art. 122 este depășit cu încă jumătate.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil, precum și ale art. 124 alin. (2) privind imparțialitatea, unicitatea și egalitatea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 124 din Codul penal referitoare la prescripția specială, ca o cauză care înlătură răspunderea penală, nu aduc atingere dispozițiilor Legii fundamentale referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, precum și celor referitoare la unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției, deoarece nu instituie nici un fel de discriminări de natură a determina aplicarea lor în mod diferențiat tuturor inculpaților care se află în aceeași situație juridică.

Referitor la prevederile cuprinse în art. 21 alin. (3) din Constituție, și anume cele care privesc dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, Curtea reține că textul legal criticat de autorul excepției nu oprește părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărate și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil.

Deosebit de aceste considerente, Curtea mai constată că autorul excepției cere, în esență, completarea art. 124 din Codul penal, în sensul includerii în calculul termenului de prescripție specială și a perioadei în care procesul penal a fost suspendat. Aceasta este însă o problemă de reglementare, ce intră în atribuțiile legiuitorului și care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excede competenței instanței de control constituțional.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind retragerea autorizației de funcționare a brokerului de asigurare Societatea Comercială ASIGTEL — S.R.L.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul social în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală nr. 14045240 din 1 iulie 2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, adoptată în ședința din data de 4 octombrie 2005, conform prevederilor art. 4 alin. (22)—(24¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. 15.728 din 31 august 2005, s-a hotărât retragerea autorizației de funcționare, la cerere, a Societății Comerciale ASIGTEL — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Valea Ialomiței nr. 1A, bl. C18, sc. 1, et. 5, ap. 22, sectorul 6, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/2801/2000, cod unic de înregistrare nr. 12815431, reprezentată legal în timpul controlului de domnul Simion Radu în calitate de director general, avându-se în vedere următoarele motive de drept și de fapt:

Prin Adresa nr. 064 din 20 iunie 2005, înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sub nr. 35.090 din 24 iunie 2005, brokerul de asigurare a adus la cunoștință autorității de supraveghere faptul că, în baza Hotărârii nr. 56 din 14 iunie 2005 a Adunării Generale a Asociaților, s-a decis efectuarea unor modificări ale actului constitutiv referitoare la prelungirea mandatului administratorilor și la redefinirea obiectului de activitate. Astfel, prin redefinirea obiectului de activitate, societatea a hotărât să renunțe la desfășurarea activității de broker de asigurare, devenind agent de asigurare, noul obiect de activitate fiind „6720 — Activități auxiliare ale claselor de asigurări și de pensii (agent de asigurare conform Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare)“.

În vederea aprobării cererii de încetare a activității, organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor au efectuat un control la Societatea Comercială ASIGTEL — S.R.L., din care a rezultat că, în activitatea desfășurată, brokerul de asigurare a respectat prevederile legale în vigoare.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 4 alin. (1) și al art. 8 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 4 alin. (4) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se retrage autorizația de funcționare a brokerului de asigurare Societatea Comercială ASIGTEL — S.R.L., cu sediul în municipiul București, str. Valea Ialomiței nr. 1A, bl. C18, sc. 1, et. 5, ap. 22, sectorul 6, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/2801/2000, cod unic de înregistrare nr. 12815431, reprezentată legal în timpul controlului de domnul Simion Radu în calitate de director general, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) coroborate cu dispozițiile art. 4 alin. (4) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, cu modificările ulterioare, care prevăd: „Comisia de Supraveghere a Asigurărilor aprobă suspendarea sau încetarea activității brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, la cererea acestora, după verificarea prealabilă a situațiilor financiare.“

Art. 2. — Societății Comerciale ASIGTEL — S.R.L. i se interzice, de la data primirii prezentei decizii, desfășurarea activității de broker de asigurare în România, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și

completările ulterioare, și ale normelor date în aplicarea acesteia.

Art. 3. — Brokerul de asigurare are obligația să își notifice clienții, în termen de 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare, direct la asigurații, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare, la data emiterii prezentei decizii.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea Comercială ASIGTEL — S.R.L. poate face plângere la curtea de apel, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată curții de apel nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea deciziei emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 25 octombrie 2005.
Nr. 3.500.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind interzicerea temporară a executării activității de broker de asigurare de către
Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L.**

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul social în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240 din 1 iulie 2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19), precum și al art. 39 alin. (5) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, adoptată în ședința din 4 octombrie 2005, conform art. 4 alin. (22)-(24¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. 15.730 din 1 septembrie 2005 privind controlul efectuat la Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L.,

în conformitate cu atribuțiile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. i) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în baza Deciziei nr. 3.391 din 14 iunie 2005, organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor au efectuat un control la Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L., cu sediul social în București, bd. Pache Protopopescu nr. 9, sectorul 2, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/11174/2000, cod SIRUES 40/3750400, reprezentată în timpul controlului de domnul Liviu Gorunescu în calitate de administrator.

Controlul efectuat de organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a avut ca obiect verificarea activității societății de asigurare, conform tematicii de control de fond nr. 14.380 din 31 martie 2005; verificarea a avut la bază documentele și situațiile prezentate și întocmite sub responsabilitatea reprezentanților societății de asigurare.

Rezultatele acțiunii de analiză și control au fost concretizate în nota de constatare, semnată fără obiecțiuni de Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L., încheiată în două exemplare, din care un exemplar a fost înregistrat sub nr. 58 din 27 iulie 2005 la societatea sus-menționată, celălalt fiind preluat de echipa de control a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și înregistrată sub nr. 15.703 din 28 iulie 2005.

În urma analizării constatărilor cuprinse în actul de control, s-a reținut că brokerul de asigurare a încheiat cu societăți de asigurare contracte de consultanță, de prestări de servicii, de marketing și de colaborare, care nu se încadrează în obiectul de activitate al brokerilor de asigurare, după cum urmează:

- Contractul de marketing nr. 1.402 din 23 decembrie 2004, încheiat între Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L. și Societatea Comercială „Arda” — S.A., nu se încadrează în obiectul de activitate al brokerilor de asigurare, așa cum este definit de Legea nr. 32/2000, modificată și completată prin Legea nr. 403/2004, în vigoare la data încheierii contractului;

- Contractul de consultanță nr. 28.032 din 23 decembrie 2003, încheiat între Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L. și Societatea Comercială „Astra” — S.A., nu se încadrează în obiectul de activitate al brokerilor de asigurare, așa cum este definit de Legea nr. 32/2000, modificată și completată prin Legea nr. 76/2003, în vigoare la data încheierii contractului;

- Actul adițional din data de 25 noiembrie 2003 la contractul de consultanță nr. 386 din 24 noiembrie 2003, încheiat între Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L. și Societatea Comercială „Agras”—G.W.S., nu se încadrează în obiectul de activitate al brokerilor de asigurare, așa cum este definit de Legea nr. 32/2000, modificată și completată prin Legea nr. 76/2003, în vigoare la data încheierii contractului;

- Contractul de prestări de servicii nr. 18 din 20 ianuarie 2003, încheiat între Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L. și Societatea Comercială „Unita” — S.A., nu se încadrează în obiectul de activitate al brokerilor de asigurare, conform Legii nr. 32/2000, așa cum era în vigoare la data încheierii contractului.

Potrivit dispozițiilor art. 2 pct. 6 din Legea nr. 32/2000, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 76/2003, în vigoare la data săvârșirii faptelor, *brokerul de asigurare* este „persoana juridică română sau străină, autorizată în condițiile prezentei legi, care negociază pentru clienții săi, persoane fizice sau juridice, asigurați ori potențiali asigurați, încheierea contractelor de asigurare sau reasigurare și acordă asistență pe durata derulării contractelor ori în legătură cu regularizarea daunelor, după caz”.

Prin intrarea în vigoare a Legii nr. 403/2004 de modificare și completare a Legii nr. 32/2000, *brokerul de asigurare* este definit ca fiind „persoana juridică română ori străină, autorizată în condițiile prezentei legi, care negociază pentru clienții săi, persoane fizice sau juridice, asigurați ori potențiali asigurați, încheierea contractelor de asigurare sau de reasigurare și acordă asistență înainte și pe durata derulării contractelor ori în legătură cu regularizarea daunelor, după caz”.

Contractele sus-menționate, încheiate cu societăți de asigurare, exced obiectului de activitate al brokerului de asigurare, astfel cum sunt definite în prevederile legale sus-menționate, așa cum erau în vigoare la data încheierii contractelor, în ceea ce privește prestarea serviciilor de promovare și publicitate a produselor de asigurare, activitatea de pregătire și îndrumare pe care prestatorul o desfășoară cu personalul propriu, cu agenții de intermediere sau cu agenții

de asigurare, instruirea de agenți proprii, pe cheltuiala asigurătorului, cu privire la produsele de asigurare ale asigurătorului, tehnicile de vânzare în domeniul asigurărilor, obligația de a presta, prin reprezentanții săi autorizați și la cererea beneficiarului, prestări de servicii etc.

Faptele sus-menționate încalcă prevederile art. 35 alin. (5) lit. d) și ale art. 39 alin. (2) lit. l) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Dovada săvârșirii de către Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L. a faptelor nelegale descrise mai sus rezultă din documentele contabile ale brokerului de asigurare, precum și din nota de constatare înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sub nr. 15.703 din 28 iulie 2005.

Față de aceste motive, pentru faptele nelegale reținute de organul de control în sarcina Societății Comerciale ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L., fapte descrise în prezenta decizie, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, în temeiul art. 39 alin. (1) și alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 4 octombrie 2005 Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât interzicerea temporară a exercitării activității de broker de asigurare, drept pentru care emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) Se interzice temporar exercitarea activității de broker de asigurare de către Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, bd. Pache Protopopescu nr. 9, sectorul 2, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J40/11174/2000, cod SIRUES 40/3750400, reprezentată în timpul controlului de domnul Liviu Gorunescu în calitate de administrator, conform art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, până la data încetării încălcării dispozițiilor legale, respectiv până la data rezilierii contractelor de prestări de servicii al căror obiect de activitate excede obiectului de activitate al brokerilor de asigurare.

(2) Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L. este obligată să prezinte Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor dovada rezilierii contractelor de prestări de servicii încheiate cu societățile de asigurare al căror obiect de activitate excede prevederilor art. 2 pct. 6 din Legea nr. 32/2000, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 76/2003, respectiv art. 2 lit. C pct. 57 din Legea nr. 403/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 32/2000.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere temporară a exercitării activității de broker de asigurare prevăzută la art. 1, Societății Comerciale ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L. i se interzic desfășurarea

activității de negociere a încheierii de noi contracte de asigurare sau reasigurare pentru persoane fizice sau juridice, a acordării de asistență pe durata derulării contractelor în curs sau în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul are obligația să își notifice clienții, în termen de cel mult 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare, direct la asigurător.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii Societatea Comercială ROMTECA Societate de brokeraj în asigurări — S.R.L. poate face plângere la curtea de apel, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată curții de apel nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatorii dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Nicolae Eugen Crișan

București, 25 octombrie 2005.

Nr. 4.501.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 064072